

Mellemøsten synker ned i kaos – hvor er de modige ledere?

af Stewart Battle (EIRNS) – 14. oktober 2024

Mens den amerikanske kongres har travlt med at føre valgkamp i deres distrikter, og medierne bombarderer folk med følelsesladede nyheder op til det amerikanske valg den 5. november, opererer verden på en helt anden tidslinje. Sydvestasien er på nippet til at eksplodere, mens Israel udvider sine barbariske handlinger til Gaza, Vestbredden og Libanon og truer med at iværksætte et omfattende angreb på Iran. Irans præsident og udenrigsminister er i gang med et væld af diplomatiske aktiviteter for at forsøge at afværge dette – præsident Masoud Pezeshkian talte med den franske præsident Emmanuel Macron, og den iranske udenrigsminister Abbas Araghchi rejste til Irak efter at have besøgt Beirut, Damaskus, Riyadh og Doha i løbet af lidt over en uge.

Ikke desto mindre lover Israel stadig at hævne sig på Iran efter sidstnævntes angreb den 1. oktober, hvilket truer med at sætte hele regionen i flammer. En konflikt mellem Israel, en hemmelig atommagt med fuld opbakning fra USA, og Iran, som for nylig har øget dets forsvarsrelation til Rusland og efter sigende er i stand til at opskalere produktionen af en rå atombombe på blot få dage, antyder, hvor let dette kan blive en global atomar konflikt.

Forestillingerne om, at det »liberale« og »demokratiske« Vesten i fremtiden vil have bare en smule troværdighed, er stort set forsvundet, da der nu kommer rapporter om, at Israel er på vej mod en fuld »overgiv-dig -eller-sult«-kampagne i den nordlige del af Gazastriben, hvor der bor ca. 300.000 mennesker. Dette kommer oveni de voksende rapporter om

snigskytteknugler, der er fundet i palæstinensiske børn, og det nylige angreb på Al-Aqsa Martyrs Hospital i det centrale Gaza, hvor patienter blev brændt levende. Alt imens fortsætter USA med at »stå sammen med Israel« og har nu meddelt, at de vil sende et avanceret THAAD-missilforsvarssystem – sammen med amerikanske tropper – til Israel. Denne situation er ved at nå et absolut bristepunkt og bør ikke fortsætte.

I Ukraine er det ikke bedre. På trods af antydningerne af, at en politisk ændring er på vej, efterhånden som flere og flere indrømmer, at en ukrainsk sejr over Rusland er umulig, er der intet, der tyder på, at Vestens overordnede strategi om at søge et strategisk nederlag til Rusland har ændret sig. Præsident Joe Biden rejser nu til Tyskland senere på ugen, men det er endnu uvist, om han vil meddele andet end blot floskler og sympatier for Ukraine. Efter Anatoly Antonovs tilbagetræden i sidste uge, Ruslands ambassadør i USA, er kommunikationen mellem de to supermagter nu ikke-eksisterende – en fuldstændig katastrofal situation i betragtning af, at USA næsten er i krig med Rusland.

Verden står nu i sit farligste øjeblik i den kendte historie. Samtidig befinder den sig i sit største øjeblik af forandring og potentiale, da »ordenen« efter Anden Verdenskrig er ved at kollapse omkring os.

»Men hvem skal jeg stemme på?« vil den stædige tåbe vide. »Man skal jo trods alt vælge én!« Faktisk garanterer opretholdelsen af denne illusion, som illustreres af amerikanernes pragmatiske valg, kun, at vi går glip af øjeblikket for ægte forandring. Det virkelige spørgsmål er: »Hvad opfordrer historien mig til at gøre?«

At forholde sig ærligt til dette spørgsmål er det første skridt til at løse krisen i dag. Men når man har overvejet det første spørgsmål, dukker der hurtigt et andet op: »Hvad er verdens tilstand, så blot en lille fejltagelse kan føre til menneskehedens udslettelse – og hvad skal der gøres for at

ændre det?« Hvor upraktisk det end kan virke for dem, der er vant til nyhedsstrømmens rutiner, så er den vigtigste beslutning man skal træffe ikke, hvem man skal stemme på, men hvilken kvalitet af forandring, man vil arbejde for at gennemføre.

Dette spørgsmål blev med fordel taget op i en klumme af redaktionen på Kinas halvofficielle *Global Times* den 13. oktober, som svar på opfordringen fra generaldirektøren for afdelingen for våbenkontrol i Kinas udenrigsministerium, Sun Xiaobo. Vi må etablere »en verden fri for atomvåben«, sagde Sun den 10. oktober til en FN-komité for nedrustning og international sikkerhed. *Global Times* uddyber dette: »Den internationale orden efter Anden Verdenskrig, herunder Den kolde Krigs strategi for atomar afskrækkelse, har ikke i tilstrækkelig grad behandlet de grundlæggende spørgsmål omkring atomvåben. Mens princippet om gensidigt sikret ødelæggelse måske har forhindret direkte konflikter mellem atommagter, har det holdt verden i en konstant skygge af atomtruslen... Vi er nødt til at have en nuanceret forståelse af den globale sikkerhedsdynamik, som rækker ud over forenkede 'os mod dem'-fortællinger... Vi er nødt til at have et paradigmeskift i tilgangen til global sikkerhed,« en tilgang, som »anerkender, at i en forbundet verden er en nations sikkerhed uløseligt forbundet med alles sikkerhed.«

Med andre ord, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som Helga Zepp-LaRouche har opfordret til siden 22. november 2022. Kun et sådant nyt system kan have en chance for at garantere menneskehedens overlevelse på dette sene tidspunkt. Dette, og intet mindre, er spørgsmålet, der er afgørende for historien i dag.

Foto: CC/WAFA